

[Udenrigsministeren.]

siger det, at de sikkert vil være glade for ikke at være glemt i disse dage, hvor det samler sig om Brandt og Scheel. Og nu er jeg i den lykkelige situation, at jeg i morgen aften er gæst hos Slesvig-Holstens ministerpræsident, dr. Stoltenberg, som jo er CDUs stærke mand, har man vel nok lov at sige, og jeg skal overbringe ham den hilsen, at hr. Gert Petersen mindes disse to fremtrædende politikere i det danske folketing på et tidspunkt, hvor der måske ikke er for megen opmærksomhed om dem. Det vil jeg bede ham lade gå videre, så de kan forstå, at de ikke er glemt.

Så siger hr. Gert Petersen, at vi kan drøfte det i lang tid endnu, og det kan vi, men som alle ved, er forretningsordenen så viseligt indrettet, at minutterne er meget stramme for de kommende replikker, så tiden er begrænset. Når hr. Gert Petersen ville foretage et tilbagetog fra sin første uholdbare udtalelse, vil jeg egentlig ikke kritisere de valgte ord; det kunne ikke foretages væsentligt mere elegant.

Der er sagt mange ting i 1954 om udenrigspolitik, der ikke passer i dag. Når jeg engang får tid til historiske studier, skal jeg prøve at undersøge, hvad hr. Gert Petersen sagde i 1954, og så kunne det da ikke falde mig ind at komme og sige, at det har spillet fallit eller lidt sammenbrud, hvis det ikke passer til i dag. Men der er nu altså gået 18 år siden, og der er sket en udvikling siden, og derfor kan man slet ikke bedømme det på den enkle måde.

Det, der er det afgørende, er, at Brandt-Scheel ikke har svinget nogen alliance eller trykket nogen alliance; der har i NATO været et ganske klart ønske om at bruge denne alliance også til den til enhver tid størst mulige grad af afspænding, og det har der været nuancer i opfattelsen af, men ikke uenighed om. Det er denne alliance, der på én gang gav sikkerhed og afspænding, som Brandt og Scheel har sagt var baggrunden for, at de er nået dertil, hvor de er nået, og det er igen baggrunden for, at man i Helsingfors i går kunne begynde dér, hvor man begyndte; det står fast.

Knud Østergaard: Denne talerstol kan jo bruges til meget, men når hr. Gert Petersen bruger den til at forklare, at jeg har været i

Vesttyskland til et eller andet møde eller en eller anden kongres, så kræver det da vist en nærmere verifikation. Jeg forstår udmærket, hvis denne udtalelse skal ses i relation til de øvrige begrundelser. hr. Gert Petersen har givet her under denne debat, og som der efter min opfattelse ikke er mere hold i. Men jeg må måske i den forbindelse sige — hvis hr. Gert Petersen lige ville være opmærksom, det er direkte til hr. Gert Petersen, jeg vil henvende mig — at når man under sit første indlæg her fremhæver venstre og de konservative som dem, der i særlig grad beskæftigede sig med NATO-politikken i relation til afspændingen, så er det efter min opfattelse ikke en virkelighedstro beskrivelse, for det var netop hr. Søgaard, som beskæftigede sig med denne problematik. Jeg kan ganske tilslutte mig det. At det så måske ærgrede hr. Gert Petersen, at hr. Søgaard havde den opfattelse, må jo stå for hr. Gert Petersens egen regning. Men jeg vil gerne have afkræftet den påstand, som blev fremsat før.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen: Det gør åbenbart mere indtryk på mig, når det er hr. Knud Østergaard, der siger tingene, end når det er hr. Søgaard, der siger tingene. Jeg synes nu nok, hr. Knud Østergaard har en måde at sige det på, som måske ikke virker overbevisende, men som giver en fornemmelse af de stærke følelser, der er bagved, sådan at det virkelig kan gøre indtryk dybt i éns hjerte, måske ikke så meget i hjernen.

Hvad det andet angår, beklager jeg da meget, at jeg er kommet med en forkert oplysning, hvor jeg kun kan henholde mig til, at det har stået i de danske aviser. Vi har jo tidligere haft eksempler på, at man ikke kan stole helt på dem. Jeg har ingen som helst grund til at trække sådan en historie frem, hvis jeg ikke selv mener, at den er rigtig. Men jeg beklager da, hvis jeg urigtigt har beskyldt hr. Knud Østergaard for at besøge et parti i Vesttyskland, som jeg egentlig troede han ville føle sig bærer ved at blive sat i kurv sammen med. Det har altid været mit indtryk, at de danske konservative og CDU følte sig på linje. Nu forstår jeg altså, at det er endnu en hilsen, udenrigsministeren kan tage med ned til hr.